

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

น้ำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่ เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข วรรคดี เพียรชอบ (2523) ดังนั้นน้ำใจนักกีฬาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีและทุกคนสามารถที่จะมีได้ ไม่จำเป็นว่าผู้นั้นจะเป็นนักกีฬาหรือไม่บุคคลทั่วไปก็สามารถมีน้ำใจนักกีฬาได้ โดยการแสดงออกให้เห็นถึงน้ำใจจริงของเขาที่เข้าลักษณะผู้มีน้ำใจนักกีฬาก็สามารถเรียกบุคคลนั้นว่าเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ดังนั้นน้ำใจนักกีฬาจึงควรมีได้ในบุคคลทุกประเภท กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (2522)

การกีฬาย่อมมีการกระทบกระทั่งกันในบางขณะ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิบัติกามีการให้อภัยคู่ต่อสู้มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีความสุภาพอ่อนโยน มีความร่วมมือกัน มีความซื่อสัตย์สุจริต เคารพสิทธิของผู้อื่น เสียสละส่วนตัวเพื่อส่วนรวม ถ้าครูได้มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้อย่างแท้จริงแล้ว ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ของการมีชีวิตอยู่ในสังคมจริง ๆ ได้เป็นอย่างดี วรรคดี เพียรชอบ (2523, หน้า 9)

จากสภาพของการกีฬาในปัจจุบันนี้เป็นหนทางนำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันระดับอาชีพหรือประเภทสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬามักจะมีปรากฏการณ์ที่สำคัญอยู่ 2 อย่าง คือ มักจะมีความรุนแรงและถือชัยชนะเป็นสิ่งสำคัญเหนือประการทั้งปวง การเล่นกีฬาที่อยู่ภายใต้การครอบงำของชัยชนะนี้ จะเป็นการเล่นหรือการแข่งขันที่ไม่เป็นไปอย่างฉันทมิตรและสุภาพเรียบร้อย ทุกขณะของการแข่งขันอาจจะเต็มไปด้วยความรุนแรงไม่มีการถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกันต่างคนก็พยายามหาเล่ห์เหลี่ยมเพื่อที่จะเอาเปรียบคู่ต่อสู้ให้ได้มากที่สุด (Carthy, 1978, p.34) หากผลของการเล่นหรือการแข่งขันนั้นไม่ประสบผลตามที่คาดหวัง ก็จะเป็นสาเหตุของการโกรธแค้น โมโหโทโส ระวังอารมณ์และความรู้สึกไม่อยู่ก็จะเกิดการทะเลาะวิวาทดังที่เห็นกันอยู่ทั่วไป จากสาเหตุดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นอาจจะเห็นเพราะการกีฬาของโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วโลกยังขาดแรงจูงใจให้เรียนรู้ถึงความเป็นนักกีฬาอย่างแท้จริง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าขาดความมีน้ำใจนักกีฬานั้นเอง Baley, และคณะ (อ้างใน ณรงค์ นิรุตต์วัฒน์, 2526, หน้า 6)

จะเห็นได้ว่าภารกิจกีฬานอกจากจะก่อให้เกิดความรู้ ทักษะความชำนาญในกีฬาประเภทนั้น ๆ และให้มีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายมีสมรรถภาพที่ดีแล้ว ยังก่อให้เกิดสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่สุดของการเล่นกีฬา คือ การเพาะความมีน้ำใจนักกีฬาให้มีขึ้นแก่ผู้เล่น จรินทร์ ธานีรัตน์ (2514, หน้า 23) นั่นคือ การกีฬาสามารถพัฒนาบุคลิกภาพให้เป็นไปในทางที่ดีนั่นเอง ฉะนั้นจึงควรที่จะต้องช่วยกันปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดขึ้นกับเยาวชนไทยให้มาก

จากการละเล่นอย่างง่ายของเด็กและเยาวชนไทยแต่ละยุคสมัยนั้น ก็เริ่มมาจากการตกลงกันอย่างง่าย ๆ ที่จะมีกฎกติกาเฉพาะกลุ่มหรือข้อตกลงในการละเล่นนั้น ๆ จึงทำให้เห็นได้ว่าการละเล่นต่าง ๆ นั้นสามารถก่อให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬากับเด็กและเยาวชนเหล่านั้นได้ ซึ่งได้รับการปลูกฝังไปกับการละเล่นของกลุ่มเยาวชนเอง เพราะสมาชิกในกลุ่มต้องมีการเคารพกฎกติกาภายในกลุ่ม รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัย จึงทำให้การละเล่นเหล่านี้พัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นไปในทางที่ดีนั่นเอง

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาของนักศึกษามากมาย หลายกิจกรรมที่นักศึกษาทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ทุกกลุ่มทุกเพศทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาเพศชายหรือเพศหญิง ก็สามารถร่วมกิจกรรมหรือเป็นนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในกิจกรรมนั้น ๆ อาทิ การแข่งขันกีฬาหอพัก การแข่งขันกีฬาน้องใหม่ การแข่งขันกีฬาคณะ การแข่งขันกีฬาที่ชมรมกีฬาต่าง ๆ ได้จัดการแข่งขันขึ้นนั้น จะสังเกตได้ว่านักศึกษาสามารถที่จะแสดงพฤติกรรมหรือความสามารถในด้านต่าง ๆ ออกมาได้เต็มที่ โดยเฉพาะการได้แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาต่อเพื่อน ๆ นักศึกษาด้วยกัน เพื่อนนักกีฬา และกองเชียร์ หรือเป็นรุ่นพี่ รุ่นน้อง ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาและนักกีฬาชายหรือหญิง ซึ่งการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ควร ปลูกฝัง และควรจะได้มีการศึกษาและค้นคว้าเพื่อหาแนวทางที่จะพัฒนาให้คงความสำคัญไว้หรือสามารถทำให้ดีขึ้นได้

ดังนั้นผู้เขียนจึงมีความสนใจที่จะทราบถึงระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพศชายและเพศหญิง เพื่อเป็นแนวทางให้ครูอาจารย์ พหุศึกษา ผู้ฝึกสอน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาตลอดจนบุคคลทั่วไป สามารถยึดเป็นหลักในการพัฒนาตนเอง รวมทั้งนำไปเป็นแนวทางการอบรมสั่งสอน ส่งเสริมและปลูกฝังคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่ถูกต้องให้แก่นักเรียน นักศึกษา นักกีฬา และเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนตั้งวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัย เชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาเพศชายและนักกีฬาเพศชายตัวแทนมหาวิทยาลัย เชียงใหม่
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาเพศหญิงและนักกีฬาเพศหญิงตัวแทนมหาวิทยาลัย เชียงใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2543
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีลำดับการสุ่มดังนี้
 - 2.1 นักกีฬาตัวแทนของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่มีรายชื่อส่งเข้าแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ณ มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ระหว่างวันที่ 7 – 14 มกราคม 2544 ซึ่งนักกีฬาที่ทำแบบทดสอบจำนวน 140 คน
 - 2.2 นักศึกษาที่ไม่ใช่ นักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2543 ซึ่งใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 140 คน
3. ขอบเขตเนื้อหา

ผู้เขียนมีความต้องการทราบถึงระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ทั้งเพศชายและเพศหญิง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง ลักษณะของการมีจิตใจที่เต็มไปด้วย คุณธรรม และการมีมารยาทที่ดี ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม

นักกีฬาตัวแทนของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ หมายถึง นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนนักกีฬาทุกประเภทที่ส่งรายชื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ณ มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ระหว่างวันที่ 7 – 14 มกราคม 2544

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ไม่ใช่นักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำลังศึกษาอยู่ใน ปีการศึกษา 2543 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา ของกนกวลี เอ่งฉ้วน (พ.ศ. 2529) ซึ่งผู้เขียนนำมาใช้เพื่อทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาที่บุคคลแต่ละคนแสดงออกมา

ประโยชน์และความสำคัญจากการศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้คือ

1. ทราบถึงระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ทราบถึงระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของเพศชายระหว่างนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ทราบถึงระดับความมีน้ำใจนักกีฬาของเพศหญิงระหว่างนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ความสำคัญในการศึกษา

1. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอน ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ทำการปลูกฝังและพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาได้ถูกต้องควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและการเล่นกีฬา
2. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป